

El Pelegrinatge Diocesà a Terra Santa

▶ Amb motiu de l'Any de la Fe, s'ha realitzat el Primer Pelegrinatge Diocesà a Terra Santa, presidit per Mons. Josep Àngel Saiz. Del 24 d'abril al dia 1 de maig, cinquanta pelegrins de Terrassa, Sant Cugat, Sabadell i Granollers —entre altres poblacions— varen seguir els llocs de la vida del Se-

nyor Jesucrist: Natzalet, Canà, Cafarnaüm i el Llac de Tiberíades, a Galilea; Jerusalem, Betlem i Ain Karem, a Judea. Celebraven l'Eucaristia o feien una pregària adient a cada indret amb els textos dels evangelis i estones de silenci. Renovaren les promeses baptismals al Jordà i els compromisos matrimonials a Canà de Galilea. El dia 30 d'abril a la tarda foren rebuts per Sa Beatitud Mons. Fouad Twal, patriarca llatí de Jerusalem que els exposà la situació difícil dels cristians a Terra Santa.

GLOSSA

No ens deixi sense mossèn

Traspassà el rector d'una parròquia. El bisbe diocesà presidí les exèquies amb un bon grup de preveres. L'església parroquial era ben plena. S'hi aplegà molta gent del poble, la majoria dels membres de la comunitat parroquial i un bon nombre de persones que no freqüenten assíduament l'església. Se'ls veia a tots molt afectats pel traspàs; alguns, fins i tot, trasbalsats. Tothom era conscient que no només havia mort una persona molt coneguda, sinó un dels pals de paller de la vila, com va glossar una senyora quan, emocionada, va ressaltar que el mossèn era present en qualsevol moment de la vida del poble i dels seus habitants. Digué: «Era una persona propera a la gent. La parròquia, amb l'actitud i manera de fer del mossèn, sempre era oberta a tothom, per a les activitats religioses i espirituals i per a activitats socials i culturals». Acabà les seves paraules demanant al bisbe diocesà: «No ens deixi, senyor bisbe, sense mossèn.»

El dol compartit per la majoria de la població era un signe de l'estimació que sentien pel mossèn, i era també signe de la manera que el mossèn tenia d'exercir el ministeri, d'acollir, d'estimar, de servir, de compartir... «Posa-hi tot l'interès, no te'n despreocupis [...]. Fent-ho així, et salvaràs a tu mateix i salvaràs els qui t'escolten» (1Tm 4,15-

16). La petició de la feligresa, ben explícita, és exponent del desig de moltes comunitats parroquials que volen que un mossèn, enviat en missió, hi desenvolupi el ministeri sagrat, que és servei a la comunitat, en comunió amb el bisbe diocesà. Com lamenten la pèrdua d'aquesta presència! Com desitgen que el mossèn, servidor del Poble de Déu, participant ministerial en el sacerdoci del Crist, tingui cura de la comunitat de fidels encomanada, exercint el seu ministeri: instruint sobre els misteris de la fe, presidint la celebració de l'eucaristia, administrant els altres sagraments, practicant la caritat amb bones obres, tenint cura dels malalts, promovent la implicació dels fidels...

És comprensible aquest desig de les comunitats, que haurien de tenir consciència de la necessitat de ser més actives davant aquestes situacions; que convindria que acompanyessin amb la pregària i demanessin que alguns dels seus joves obrissin l'oïda i el cor a la veu del Senyor, que segueix cridant al seguiment, també, en la vida sacerdotal i religiosa. I que convidessin els joves a considerar la possibilitat d'una resposta generosa, vital i compromesa.

«...Sigues per als fidels un model en el parlar, en la conducta, en l'amor, en la fe, en la integritat» (1Tm 4,12-13).

Enric Puig Jofra, SJ

Dia de l'Apostolat Seglar

Avui, solemnitat de la Pentecosta, és el Dia de l'Apostolat Seglar a la Diòcesi de Terrassa. A les 18 h: Conferència de Mons. Elías Yanes, arquebisbe emèrit de Saragossa, «Espiritualitat laical i apostolat seglar» (Sala Capitular de la Catedral). A les 20 h: Mons. Josep Àngel Saiz presidirà la celebració de l'Eucaristia a la Catedral.

ANEU MAR ENDINS

Ser cristians al cor del món

Avui celebrem la festa de Pentecosta, que és també el Dia de l'Apostolat Seglar i de l'Acció Catòlica. Pentecosta és el començament de l'Església. Els apòstols, reunits en pregària amb Maria al Cenacle, reben l'Esperit Sant i surten al carrer a donar testimoni de Crist ressuscitat davant de tothom. Ho hem recordat recentment al

pelegrinatge diocesà a Terra Santa.

També nosaltres hem rebut l'Esperit Sant en el baptisme i amb més plenitud en la confirmació. Per la recepció del baptisme hem entrat a formar part de l'Església, en la que vivim en comunió de fe i d'amor i participem de la seva missió. Per la recepció de la confirmació som enfortits en la fe rebuda en el baptisme per a donar-ne testimoni amb confiança en Déu i amb aquella valentia i llibertat que expressa una paraula grega: mencionada en el Nou Testament com una realitat que es donava en l'Església primitiva: la *parresia*, és a dir, la valentia i el coratge en la vivència i en el testimoni de la fe.

Enguany ens acompanyarà Mons. Elías Yanes, arquebisbe emèrit de Saragossa, que impartirà una conferència sobre la missió del laic cristià en el segle XXI, i que presentarà l'*Itinerari de Formació Cristiana per a Adults*. Don Elías és el director i el coordinador de l'elaboració d'aquests materials; per a confeccionar-los ha comptat amb la col·laboració de bisbes, biblistes, teòlegs, catequetes, pastoralistes, i també de consiliaris i militants d'Acció Catòlica. Entre tots han elaborat un material amb un contingut ric i complementari des de les diferents perspectives.

La formació ha de ser una prioritat pastoral de l'Església perquè és un element imprescindible per a conèixer Déu, conèixer-se un mateix, conèixer l'ambient que ens envolta. És urgent adquirir una formació consistent per a poder donar raó de la pròpia fe i de l'esperança. No consisteix pas en un simple adocctrinament intel·lectual. En aquest sentit, ha d'implicar també la vida espiritual, la vida de fe i també l'acció apostòlica.

La formació dels militants cristians demana una base doctrinal sòlida per a créixer autènticament en el coneixement de Crist i en la coherència de la fe. Es fonamenta en el contacte viu amb la Paraula de Déu i en les indicacions de l'Església, que orienta en el discerniment de la veritat de Crist, per mitjà de la Tradició viva i del Magisteri. La necessitat d'aquesta formació es fa cada vegada més urgent en una època marcada per un horitzó relativista, caracteritzat per l'orfandat de referències, on cada vegada es fa més difícil de parlar de conviccions i de certeses. En aquesta situació cal proposar la recerca de la veritat i el bé com objectius generals en l'educació, i també el sentit de les coses i de la vida, així com l'aspiració a l'excel·lència.

No són pas pocs els reptes que el món actual presenta a l'Església i la formació dels laics és crucial perquè puguin assumir unes responsabilitats més grans en l'evangelització i en la vida de l'Església. Agraïm a don Elías que hagi acceptat la invitació que li hem fet. Estic convençut que la seva paraula i el seu testimoni ens ajudarà aquesta Pentecosta de l'Any de la Fe a ser més dòcils a l'Esperit Sant i a treballar per la renovació de l'Església.

† Josep Àngel Saiz Meneses
Bisbe de Terrassa

ENTREVISTA

► **NÚRIA NADAL**

Pas a la felicitat

La Núria Nadal i el seu marit han volgut que els seus fills coneguessin i visquessin l'amor a Crist amb la major naturalitat possible i sense imposicions. Fa dos anys, la seva filla Cristina, de 20 anys, va entrar al noviciat de les Filles de Santa Maria del Cor de Jesús, a Madrid. A partir d'aquell moment, la seva vida i la relació amb la Cristina han canviat: són molt més felices.

Com va reaccionar el vostre entorn?

En general, la gent és respectuosa, però no ho entén. Ho veu com un tancar-se en vida, com una cosa trista, quan en realitat és tot al contrari, ningú no ho deixa tot per tancar-se en la tristor. Vaig sentir una alegria immensa quan una persona em va donar l'enhonorabona; em va sorprendre.

Com ha evolucionat la relació amb la Cristina?

La separació per a mi va ser dura. El dia que la vam deixar a Madrid vaig sentir que ja no la tornaria a tenir com fins llavors. Però amb el temps he de dir que em sento molt unida a ella i molt unida en Crist: veig que ella té una vida plena; ho ha deixat tot per Crist i, el més important, és feliç! Quan parlem m'adono que vivim i sentim el mateix, que ens entenem, encara que ella em porta molt avantatge i em dóna exemple en moltes coses.

La seva vivència de la fe ha canviat?

Sempre he estat una persona amb fe; era l'única cosa que m'omplia i em feia feliç. He intentat portar una vida d'oració i de reflexió, amb els meus alts i baixos. Estava una mica estancada, però l'entrada de la Cristina en el noviciat ha estat per a mi com un revulsiu, he sentit amb força la necessitat de tornar a mirar Déu com a Pare que m'estima. He reprès amb força la vida d'oració i l'acostament a l'Eucaristia.

QUÈ ÉS LA PERSONA HUMANA

Crist lliurat al Pare i a nosaltres

Així trobem Jesús en l'Eucaristia: tal com el trobem en la Creu i en la Resurrecció: lliurat plenament al Pare i a nosaltres. En l'Eucaristia tot tendeix a que Crist es faci present per lliurar-se als participants.

En la pregària, tal com ha restat estructurada després del Concili Vaticà II, s'invoca també l'Esperit Sant en l'anomenada *epiclesi de consagració*. Recordem que, en l'*epiclesi*, la força divina de l'Esperit, sempre unit a la Paraula, fa que la *memòria* sigui realment *misteri de fe*: que sigui memorial de la presència de Jesucrist, viu i gloriós, que es pot fer present arreu. Ell pot inclinar-se amb amor sobre cada un de nosaltres; pot acomplir la seva promesa: «Jo seré amb vosaltres, dia rere dia, fins a la fi del món.»

Jesús ofert al Pare vol dir que l'Eucaristia és també el sacrifici en el qual Crist fa ofrena de si mateix al Pare, en la comunitat de l'Església i amb tota ella.

Jesús ofert a nosaltres ens fa viure en plena comunió amb el Pare en un sol Esperit. Per això hi ha una segona invocació, en la celebració de l'Eucaristia, que és l'*epiclesi de comunió*, perquè en ella supliquem que l'Esperit uneixi en un sol cos els qui participem del Cos i la Sang de Crist.

Dr. Josep M. Rovira Belloso
(Déu fa créixer les persones.)

Edicions Saragossa, Barcelona 2012)

HECHOS DE VIDA

La alegría según Francisco de Asís

—«Sin un corazón contento y alegre... no hay bien en el mundo que valga, ni mal que nos pueda abatir y dañar... si estamos contentos y alegres.»

—«La tristeza no puede herir a un siervo de Cristo... si rebosa alegría.»

—»Intenten mostrarse siempre alegres... en el Señor.

—»Debemos encontrar la alegría y la santa complacencia en las palabras y en las obras de Jesús (Evangélicos) y así conducir con gozo y alegría a los hombres... al amor de Dios.

—»La alegría es el resultado necesario de las virtudes fundamentales. La fe, la esperanza y la caridad no tendrían todo su poder si... no llevasen consigo la alegría.

—»La alegría es la flor y el fruto de la vida cristiana.

—»La alegría es el estado definitivo de la personas... que Dios ama.»

Francisco entendiò y enseñò que:

- sin alegría todo se borra,
- sin alegría todo se apaga,
- sin alegría todo cansa,
- sin alegría todo muere.

Los terciarios franciscanos tienen una regla que les pide:

- «Han de ser mensajeros de la perfecta alegría.
- »Han de esforzarse para llevar a todos gozo y esperanza.»

LA FAMÍLIA, AVUI

Estimar pare i mare

Estimar pare i mare és el quart manament. Hem nascut com a fruit de l'amor, i l'amor amb amor es paga.

L'amor conjugal engendra família. Els pares acompanyen els fills al llarg de la vida. No són possessió seva. Han de tenir clar que serveixen a la vida, a unes vides que s'orienten a crear el seu propi futur. Per això, la tasca fonamental dels pares és educar en la llibertat. En dependran totes les opcions de futur. Com diu Jaques Leclerg: «Que no succeeixi que, per por que els fills utilitzin malament la llibertat, de joves no els ajudin a exercir-la, per poder concloure, quan són grans, que no la saben exercir.»

La família és un bé. Les seves tasques: acollir la vida i educar persones, són valors i tasques insubstituïbles. La família és el lloc de la persona, on troba el bé i la felicitat. Valors que els han de fer possibles tots els membres: pares i fills. La llar familiar no és una pensió barata o un hotel amb entrada i sortida gratuïtes. Tots els membres són responsables de la felicitat i del bé familiar: pares i fills. Del comportament, de la resposta, de l'amor dels fills envers els pares, en depèn també la felicitat i el bé dels pares, perquè, com diu el Vaticà II, els fills col·laboren en el bé dels pares. El matrimoni és un amor en reciprocitat, també els fills han d'estimar els pares en reciprocitat. Pius XII deia que els dolors de part de la mare duren tota la vida, perquè una mare i un pare sempre pateixen pels seus fills. De la mateixa manera, pel do que han rebut de la vida, per agraïment, els fills han d'estimar els pares, sempre, en tota situació.

Dr. Manuel Claret
Delegat de Pastoral Familiar

LECTURES MISSA DIÀRIA I SANTORAL

Accés al Breviari

Es reprèn el temps de durant l'any.

- 20. ■ Dilluns** (litúrgia hores: 3a setm.) [Sir 1,1-10 / SI 92 / Mc 9,14-29]. Sant Bernardí de Siena (1380-1444), prev. franciscà, devot del nom de Jesús, patró dels publicistes i dels esparters.
- 21. ■ Dimarts** [Sir 2,1-13 / SI 36 / Mc 9,30-37]. Sant Secundí, mr. a Còrdova; sant Torquat i els seus companys, mrs.; santa Virgínia, viuda.
- 22. ■ Dimecres** (□ Barcelona) [Sir 4,12-22 / SI 118 / Mc 9,38-40]. Santa Joaquina de Vedruna (1783-1854), rel. viuda, de Barcelona, fund. carmelites de la Caritat a Vic (CHCC, 1826).
- 23. □ Dijous** [Is 52,13-53,12 (o bé: He 10,12-23) / SI 39 / Lc 22,14-20]. Sant Desideri, bisbe; sant Joan Bta. de Rossi, prev., fund.
- 24. ■ Divendres** [Sir 6,5-17 / SI 118 / Mc 10,1-12]. Maria Auxiliadora i altres advocacions: Providència, Strada...; sant Vicenç de Lerins, prev., escriptor eclesiàstic; sant Genadi, bisbe.
- 25. ■ Dissabte** [Sir 17,1-13 / SI 102 / Mc 10,13-16]. Sant Beda el Venerable (673-735), prev. i doctor de l'Església; sant Gregori VII, papa (1073-1085), abans monjo Hildebrand.
- 26. □ ✚ Diumenge vinent**, la Santíssima Trinitat (litúrgia hores: 4a setm.) [Pr 8,21-31 / SI 8 / Rm 5,1-5 / Jn 16,12-15]. Sant Felip Neri (Florència 1515 - Roma 1595), prev., fund. Congregació de l'Oratori (CO, 1551); sant Zacaries, bisbe.

DIUMENGE DE PENTECOSTA

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 2,1-11)

Durant la celebració de la diada de la Pentecosta, es trobaven tots junts en un mateix lloc, quan, de sobte, se sentí venir del cel un so com si es girés una ventada violenta, i omplí tota la casa on es trobaven asseguts.

Llavors se'ls aparegueren com unes llengües de foc, que es distribuïren i es posaren sobre cadascun d'ells. Tots quedaren plens de l'Esperit Sant i començaren a expressar-se en diversos llenguatges, tal com l'Esperit els concedia de parlar.

Residien a Jerusalem jueus piadosos provinents de totes les nacionalitats que hi ha sota el cel. Quan se sentí aquell so, la gent hi anà i quedaren desconcertats, perquè cadascú els sentia parlar en la seva pròpia llengua. Estranyats i fora de si deien: «No són galileus, tots aquests que parlen? Doncs, com és que cadascun de nosaltres els sentim en la nostra llengua materna? Entre nosaltres hi ha parts, medes i elamites, hi ha residents a Mesopotàmia, al país dels jueus i a Capadòcia, al Pont i a l'Àsia, a Frígia i a Pamfília, a Egipte i a les regions de Líbia, tocant a Cirena, hi ha forasters de Roma, hi ha jueus i prosèlits, hi ha cretencs i àrabs, però tots nosaltres els sentim proclamar les grandeses de Déu en les nostres pròpies llengües.»

▶ Salm responsorial (103)

R. *Quan envieu el vostre alè, Senyor, renoveu la vida sobre la terra.*
Beneix el Senyor, ànima meva. / Senyor, Déu meu, que en sou de gran. / Que en són de variades, Senyor, les vostres obres, / la terra és plena de les vostres criatures. R.

Si els retireu l'alè, expiren / i tornen a la pols d'on van sortir. / Quan envieu el vostre alè, reneix la creació, / i renoveu la vida sobre la terra. R.

Glòria al Senyor per sempre. / Que s'alegri el Senyor contemplant el que ha fet, / que li sigui agradable aquest poema, / són per al Senyor aquests cants de goig. R.

La vinguda de l'Esperit Sant. Pintura de Henao

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 8,8-17)

Germans, els qui viuen d'acord amb les mires naturals no poden agradar a Déu. Però vosaltres no viviu segons les mires naturals, sinó segons les de l'esperit, perquè l'Esperit de Déu habita en vosaltres, i si algú de vosaltres no tinguéssiu l'Esperit de Crist, no seria de Crist. Però si Crist està en vosaltres, encara que el cos hagi de morir per culpa del pecat, com que sou justos, l'Esperit és la vostra vida. I si habita en vosaltres l'Esperit d'aquell que va ressuscitar Jesús d'entre els morts, també, gràcies al seu Esperit que habita en vosaltres, aquell que va ressuscitar el Crist d'entre els morts donarà la vida als vostres cossos mortals.

Germans, nosaltres tenim un deute, però no amb la carn, que ens obligaria a viure com demana la carn. Perquè si visquéssiu així, moriríeu; en canvi, si per l'Esperit feu morir les obres pròpies de la carn, viureu.

Tots els qui viuen portats per l'Esperit de Déu són els fills de Déu. Perquè vosaltres no heu rebut pas un esperit d'esclaus que us faci viure una altra vegada en el temor, sinó un esperit que ens ha fet fills i ens fa cridar: «Abbà, Pare!» Així l'Esperit s'uneix personalment al nostre esperit per donar testimoni que som fills de Déu. I si som fills, també som hereus: hereus de Déu i hereus amb Crist, ja que sofrim amb ell per arribar a ser glorificats amb ell.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 14,15-16.23b-26)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles:

«Si m'estimeu, guardareu els meus manaments; jo pregaré el Pare que us donarà un altre Defensor, l'Esperit de la veritat, perquè es quedi amb vosaltres per sempre.

Qui m'estima, farà cas del que jo dic; el meu Pare l'estimarà i vindrà a viure amb ell. Els qui no m'estimen, no fan cas de les meves paraules, que no són meves, sinó del Pare que m'ha enviat. Us he dit tot això mentre era amb vosaltres, però el Defensor, l'Esperit Sant que el Pare enviarà en nom meu, us farà recordar tot el que us he dit i us ho farà entendre.»

▶ Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles (Ac 2,1-11)

Al llegar el día de Pentecostés, estaban todos reunidos en el mismo lugar. De repente, un ruido del cielo, como de un viento recio, resonó en toda la casa donde se encontraban.

Vieron aparecer unas lenguas, como llamaradas, que se repartían, posándose encima de cada uno. Se llenaron todos de Espíritu Santo y empezaron a hablar en lenguas extranjeras, cada uno en la lengua que el Espíritu le sugería.

Se encontraban entonces en Jerusalén judíos devotos de todas las naciones de la tierra. Al oír el ruido, acudieron en masa y quedaron desconcertados, porque cada uno los oía hablar en su propio idioma. Enormemente sorprendidos, preguntaban: «¿No son galileos todos esos que están hablando? Entonces, ¿cómo es que cada uno los oímos hablar en nuestra lengua nativa? Entre nosotros hay partes, medos y elamitas, otros vivimos en Mesopotamia, Judea, Capadocia, en el Ponto y en Asia, en Frigia o en Panfília, en Egipto o en la zona de Líbia que limita con Cirene; algunos somos forasteros de Roma, otros judíos o prosélitos; también hay cretenses y árabes; y cada uno los oímos hablar de las maravillas de Dios en nuestra propia lengua.»

▶ Salmo responsorial (103)

R. *Envía tu Espíritu, Señor, y repuebla la faz de la tierra.*

Bendice, alma mía, al Señor: / ¡Dios mío, qué grande eres! / Cuántas son tus obras, Señor; / la tierra está llena de tus criaturas. R.

Les retiras el aliento, y expiran, / y vuelven a ser polvo; / envías tu aliento y los creas, / y repueblas la faz de la tierra. R.

Gloria a Dios para siempre, / goce el Señor con sus obras. / Que le sea agradable mi poema, / y yo me alegraré con el Señor. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rm 8,8-17)

Hermanos: Los que viven sujetos a la carne no pueden agradar a Dios. Pero vosotros no estáis sujetos a la carne, sino al espíritu, ya que el Espíritu de Dios habita en vosotros. El que no tiene el Espíritu de Cristo no es de Cristo. Pues bien, si Cristo está en vosotros, el cuerpo está muerto por el pecado, pero el espíritu vive por la justificación obtenida. Si el Espíritu del que resucitó a Jesús de entre los muertos habita en vosotros, el que resucitó de entre los muertos a Cristo Jesús vivificará también vuestros cuerpos mortales, por el mismo Espíritu que habita en vosotros.

Así pues, hermanos, estamos en deuda, pero no con la carne para vivir carnalmente. Pues si vivís según la carne, vais a la muerte; pero si con el Espíritu dais muerte a las obras del cuerpo, viviréis.

Los que se dejan llevar por el Espíritu de Dios, esos son hijos de Dios. Habéis recibido, no un espíritu de esclavitud, para recaer en el temor, sino un espíritu de hijos adoptivos, que nos hace gritar: «¡Abba!» (Padre). Ese Espíritu y nuestro espíritu dan un testimonio concorde: que somos hijos de Dios; y, si somos hijos, también herederos; herederos de Dios y coherederos con Cristo, ya que sufrimos con él para ser también con él glorificados.

▶ Lectura del santo evangelio según san Juan (Jn 14,15-16.23b-26)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos:

«Si me amáis, guardaréis mis mandamientos. Yo le pediré al Padre que os dé otro defensor, que esté siempre con vosotros.

El que me ama guardará mi palabra, y mi Padre lo amará, y vendremos a él y haremos morada en él. El que no me ama no guardará mis palabras. Y la palabra que estáis oyendo no es mía, sino del Padre que me envió. Os he hablado de esto ahora que estoy a vuestro lado, pero el Defensor, el Espíritu Santo, que enviará el Padre en mi nombre, será quien os lo enseñe todo y os vaya recordando todo lo que os he dicho.»

COMENTARI

Un Esperit d'enteniment

Som al final del camí pasqual. El Ressuscitat ens fa el do del que ell ha rebut del Pare: l'Esperit Sant. L'evangeli d'avui posa en relació directa el resultat del manament nou que Jesús ens dona, l'estimació, amb el do de l'Esperit Sant. Jesús ens ha estimat fins a l'extrem, com a expressió de l'amor amb què el Pare l'estima a ell i a nosaltres. La missió que ens encomana és la de fer nostra aquesta mateixa estimació: estimar-lo a ell, i en ell al Pare, d'una banda; i estimar-nos entre nosaltres, com a senyal de la seva presència entre nosaltres. D'aquesta manera, l'estimació esdevé un senyal sacramental de la presència de Déu en la co-

munitat de deixebles, que és l'Església. I l'estimació, recordem-ho, no és un sentiment, sinó un compromís que es fa realitat en la vida de cada dia: en l'acompliment dels seus manaments.

D'aquesta manera, Jesús pregarà perquè el Pare ens doni un altre Defensor. Com ens diu l'evangelista, el do de l'Esperit és fruit de la pregària d'intercessió del Ressuscitat envers nosaltres davant del Pare. Jesús prega per nosaltres, cada dia, fins a la fi del món.

L'Esperit és qualificat de *Defensor*, un mot que tradueix el grec *Paráctetos* i que també podríem traduir per *consolador*. El qui defensa en el perill, el qui consola en la persecució, en definitiva, *el qui fa costat*. L'Esperit és el qui fa costat al creient i a la comunitat de deixebles

enmig de les proves de la vida, tot al llarg de la història. Durant la seva estada al món, Jesús mateix ha defensat els seus. Basta pensar en l'escena de l'arrest de Jesús a Getsemaní.

La tasca principal de l'Esperit, segons aquest relat evangèlic, és la d'excitar el record i fer entendre. En la tradició bíblica el record no és només una operació mental, és sobretot una implicació personal. Recordar les paraules de Jesús i entendre-les és fer-les pròpies, assimilar-les i pair-les, per fer-les vida de la pròpia vida.

Que l'Esperit del Pare i del Ressuscitat ens mogui a recordar les paraules i les obres de Jesús per tal de fer-les vida ara i sempre.

Jordi Latorre, SDB

VIDA DIOCESANA

▶ ACTIVITATS DEL SR. BISBE

Dissabte dia 18, a les 11 h. Presideix el lliurament de premis del Concurs Bíblic a Terrassa.

Diumenge dia 19, a les 00 h. Presideix la pregària del Rosari de l'Aurora a la *Romeria del Rocío*, a Montcada i Reixach.

A les 18 h. Presideix la conferència de Mons. Elías Yanes a la Sala Capitular.

A les 20 h. Celebra l'Eucaristia a la Catedral en la festa titular i la Jornada de l'Apostolat Seglar.

Dimarts dia 21, a les 17.30 h. Celebra l'Eucaristia i administra el sagrament de la Confirmació a alumnes de l'Escola Gresol a la Catedral.

Dimecres dia 22, a les 20.30 h. Pronuncia una conferència seguida de tertúlia amb joves universitaris al Club Racó de Sabadell.

Dijous dia 23, a les 11 h. Presideix la reunió del Col·legi de Consultors.

Divendres dia 24, a les 20.30 h. Presideix l'Escola de Pregària per a Joves a la Catedral.

Diumenge dia 26, a les 11 h. Celebra l'Eucaristia seguida de processó amb la *Cofradia de la Santa Cruz del Voto de Canjáyar*, a la parròquia de Sant Pere de Terrassa.

A les 20 h. Celebra l'Eucaristia a la Catedral del Sant Esperit de Terrassa i administra el sagrament de la Confirmació a joves de la parròquia del Sant Esperit i d'altres parròquies i institucions.

▶ NOTÍCIES

La diòcesi de Terrassa acull la 42a Jornada nacional del Moviment de Cristians de Pobles i Comarques a Parets del Vallès. El diumenge 28 d'abril la vila de Parets del Vallès acollí la 42a Jornada nacional del Moviment Cristià de Pobles i Comarques amb el lema *Testimonis creïbles en temps de crisi*. Després de la presentació i l'assemblea anual, el Sr. Josep M. Forné, professor de Filosofia i president d'Òmnium Cultural de Lleida sobre *Valors, idees, institucions i testimonis, avui*. A la tarda va tenir lloc la visita guiada de l'església parroquial de Sant Esteve de Parets del Vallès. La jornada es va cloure amb la cele-

Reportatge del Primer Pelegrinatge Diocesà a Terra Santa

Canà de Galilea (25 d'abril)

Missa a Tagba, lloc de la multiplicació dels pans (26 d'abril)

Riu Jordà (27 d'abril)

Sant Sepulcre (29 d'abril)

bració de l'Eucaristia, presidida per Mons. Salvador Cristau, bisbe auxiliar, en representació de Mons. Saiz Meneses, bisbe de Terrassa.

▶ EN LA PAU DE CRIST

La Gna. Antonia García Martínez, de la comunitat de la Companyia de Maria de Cardedeu, lliurà l'ànima a Déu a Granollers el dia 26 d'abril, als 77 anys d'edat i 55 de vida religiosa. Les exèquies es van celebrar a Cardedeu el diumenge dia 28 i les presidí Mn. Joan d'Arquer.

Mn. Josep Comas i Gros, canonge honorari de la Catedral de Barcelona, reposà en el Senyor el dia 29 d'abril a Barcelona, als 98 anys d'edat i 73 de sacerdot. Va ser rector de la parròquia de Sant Mamet de Corró d'Amunt (1948) i encarregat de la parròquia de Santa Coloma de Marata (1949), càrrecs que mantingué fins a l'any 1959, quan passà a acompanyar Mons. Gregorio Modrego, arquebisbe-bisbe de Barcelona. Les exèquies, presidides per Mons. Pere Tena, bisbe auxiliar emèrit, es van celebrar el dia 30 a la Residència Sacerdotal Sant Josep Oriol de Barcelona, on residia.

▶ AGENDA

Confraria de la Mare de Déu de Lourdes de Terrassa. Trobada anual a la Fundació Busquets, diumenge dia 26 de maig a la 1 del migdia. A les 5 de la tarda: Eucaristia celebrada per Mn. Jordi Fàbregas, consiliari.

▶ PROVÍNCIA ECLESIASTICA

Jornada eucarística. Organitzada pels Grups d'Oració i d'Amistat. Dijous dia 30 de maig. A les 10 h: Missa i adoració fins a les 13 h. A les 17 h: Adoració i cloenda amb Missa a les 18 h. Lloc: Centre GOA, c/ Gran de Gràcia 237, pral. 2a. Informació: Tel. 932 181 005.

▶ D'ALTRES BISBATS

Pastoral del Sord de Barcelona. Conferència per a pares: *Evangelitzar a través de las redes sociales*, per Josep M. Adell, dimarts 21 a les 18.45 h. Col·loqui amb adolescents: *Confianza en Dios* per Maria Recto de Pro Vida, dimarts 21 a les 18.45 h. Conferència per a avis i famílies: *Evangelitzar a través de las redes sociales*, per Josep M. Adell, dissabte 25 a les 19.30 h. Lloc: parròquia de santa Teresa de l'Infant Jesús (Via Augusta 68; entrada per c/ Benet Mercadé 25 o pel jardí del c/ Sant Marc. Interpretades amb signes per als sords.

Recés. Dirigit per Mn. Josep Casanova. Diumenge dia 26 de maig a la Casa de Betània (c/ Bonavista 37, 08940 Cornellà de Llobregat, tel. 933 751 102.

REMAD MAR ADENTRO

Ser cristianos en el corazón del mundo

Celebramos hoy la fiesta de Pentecostés, que es también el Día del Apostolado Seglar y de la Acción Católica. Pentecostés es el comienzo de la Iglesia. Los apóstoles, reunidos en plegaria con María, en el Cenáculo reciben el Espíritu Santo y salen a las calles, a dar testimonio ante todos de Cristo resucitado. En la peregrinación diocesana a Tierra Santa lo hemos recordado.

También nosotros hemos recibido el Espíritu Santo en el bautismo y con más plenitud en la confirmación. Por la recepción del bautismo hemos entrado a formar parte de la Iglesia, en la que vivimos en comunión de fe y de amor y participamos de su misión. Por la recepción de la confirmación somos fortalecidos en la fe que recibimos en el bautismo para dar testimonio de ella con confianza en Dios y con aquella valentía y libertad que expresa una palabra citada en el Nuevo Testamento como una realidad en la Iglesia primitiva: la *parresia*, es decir, la valentía y el coraje en la vivencia y en el testimonio de la fe.

Este año nos acompaña Mons. Elías Yanes, arzobispo emérito de Zaragoza, que impartirá una conferencia sobre la misión del laico cristiano en el siglo

xxi, y que nos presentará el *Itinerario de Formación Cristiana para Adultos*. Don Elías es el director y coordinador de la elaboración de estos materiales, para cuya confección ha contado con la colaboración de obispos, biblistas, teólogos, catequetas, pastoralistas, así como de consiliarios y militantes de Acción Católica. Entre todos han elaborado un material de contenido rico y complementario desde las distintas perspectivas.

La formación ha de ser una prioridad pastoral de la Iglesia ya que es un elemento imprescindible para conocer a Dios, conocerse a sí mismo, conocer el ambiente que nos rodea. Es urgente adquirir una formación consistente para poder dar razón de la propia fe y de la esperanza. No consiste en un simple adoctrinamiento intelectual. En este sentido, ha de implicar también la vida espiritual, la vida de fe, así como la acción apostólica.

La formación de los militantes cristianos requiere una sólida base doctrinal para crecer auténticamente en el conocimiento de Cristo y en la coherencia de la fe. Se fundamenta en el contacto vivo con la Palabra de Dios y en las indicaciones de la Igle-

sia, que orienta en el discernimiento de la verdad de Cristo, por medio de la Tradición viva y el Magisterio. La importancia de esta formación se hace cada vez más urgente en una época marcada por un horizonte relativista, caracterizado por la orfandad de referencias, en el que se hace cada vez más difícil hablar de convicciones y certezas. En esta situación, hay que proponer la búsqueda de la verdad y el bien como objetivos generales en la educación, y también el sentido de las cosas y de la vida, así como la aspiración a la excelencia.

No son pocos los retos que el mundo actual presenta a la Iglesia, y la formación de los laicos es crucial para que puedan asumir mayores responsabilidades en la evangelización y en la vida de la Iglesia. Agradecemos a don Elías que aceptara la invitación que le formulamos. Estoy convencido de que su palabra y su testimonio nos ayudará en este Pentecostés del Año de la Fe a ser más dóciles al Espíritu Santo y a trabajar por la renovación de la Iglesia.

† **Josep Àngel Saiz Meneses**
Obispo de Terrassa